

cett, uvist af hvilken Grund, har trukket sig tilbage. Sekretæren og rimeligvis det mest virksomme Medlem af Foreningen er Rachel Foster Avery, hvis indtagende Personlighed er kendt af adskillige her i Byen fra et Besøg, hun, ledsaget af sin Moder og Søster, har gjort i København som ung Turist paa Vejen fra Italien til Nordkap.

*

*

*

Kongressens Bestyrelse har ønsket, at der i Evropa foruden de Repræsentanter, man vil sende til Mødet, skulde dannes Udvalg af „repræsentative Kvinder“, som kunde virke for at udbrede Interesse for Mødet og med deres Indflydelse maaske tilvejebringe værdifulde Indlæg i Kvinde-sagen. Lange Lister paa Navne er paa Opfordring bleven sendt over herfra, men nogen virksom Deltagelse kan næppe ventes af andre end dem der — som f. Eks. Afholds- og Kvindeforeningerne — i Forvejen har personlige Forbindelser i det fjerne Land. Selv for Amerikanerne er det ikke let at skelne mellem den Mængde af Komiteer, Foreninger og Bestyrelser, som alene i Kvindeverdenen længe har arbejdet Side om Side; for os her er det næsten umuligt. Men man kan ikke tvivle paa, at de iblandt os, der vil vove Færden derover, hos de amerikanske Søstre vil finde en gæstfri Modtagelse og i deres Organisationer en god Støtte.

Den danske Udstilling i Chicago. 48 Kvinder har anmeldt Arbejder mest Kunstbroderier samt hæklede og strikkede Sager, dog ogsaa enkelte udskaarne Træarbejder og malede Genstande. Frkn. Kirstine Frederiksen, Kristiane Konstantin-Hansen og Susette C. Skovgaard er af Komiteen for Danmarks Deltagelse i Verdensudstillingen anmodet om at være behjælpelig ved Bedømmelsen.

Kvindepaladset paa Verdensudstillingen. I de fleste europæiske Lande arbejdes der paa at fremstille Prøver af Kvindeindustri paa det store Møde til Sommer i det saakaldte „Kvindepalads“ i Chicago. Ogsaa hos os er der gjort Anstrængelser i denne Retning af Dansk Kvindesamfund, af den amerikanske Afsending Hr. Carr og af enkelte i Sagen stærkt interesserede Kvinder. Men Sagen har fra først af mødt store Vanskeligheder. De af Rigsdagen i sin Tid bevilgede Midler, som Industriforeningen blev Eneherre over, betragtedes af denne som kun bestemte til dansk Haandværk og Industri i Udstillingens egentlige Industribygning. Da Bevillingens Størrelse bestemtes, var der ikke tænkt paa Kvindepaladset, og alle andre Myndigheder vendte dog paa Grund af denne, som man mente, rigelige Bevilling det døde Øre til. Men kun for saa vidt der privat kunde tegnes en Garantifond paa 30,000 Kr. vilde Industriforeningen indlade sig paa, at der blev udskilt en særlig Kvindeafdeling af den danske Industri. En saa stor Sum ansaa man det ikke for muligt at faa tegnet i den korte Tid, der var levnet, efter at Underhandlingernes Tid var forbi. Altsaa opgav man Tanken, og det bliver nu ved det gamle: vore Kvinders Arbejde vil udelukkende blive udstillede i den danske Afdeling i Udstillingens Industribygning. Dette maa beklages, ikke blot fordi vi kunde ønske at være med ved den internationale Samling af Kvindearbejder, men ogsaa fordi der sandsynligvis, om Kvinderne i Tide havde samlet sig om en fælles Opgave, vilde være fremkommet noget mere helt og smukt end man kan vente, hvor der, som nu, arbejdes uden Centralisation.